

kako silno mu vrè naproti — domòv, domòv, iz svetlega mesta v temni dom! Gòri v ónih hišah goré luči; skoro dojde Božič v jasne prostore — deček, gorjé ti! In gorjé vsakomur, kdor ne more biti srečen na sveti večer! . . .

Vzdihi.

I.

Te
nka, suha, stara,
Kakor snežek bela
Že naprot si meni,
Mrzla smrt, hitela.

Šum perut sem tvojih,
Tvoj sem dih že čutil,
In trpljenja svoj'ga
Blizu konec slutil.

Ali ko sem roci
Hrepeneč ti stezal,
S táboj je, nevsmilna!
Zadnji up mi zbežal.

2.

Krog in krog me gosta
Je obdala tema;
Sam sem, vse okoli
Le puščava nema.

Kje si, zvezda jasna,
Kje si, zvezda mila,
Koja si na poti
Vedno mi svetila?

Preč je, preč; oh, Bože,
Vse mi je propalo!
Pa zakaj mi srce
Živo je ostalo?

3.

Nad menój razteza
Nebo se široko,
Krog in krog pa morje
Temno in globoko.

Strašna burja piše,
Val se z valom bije,
A rešilne luke
Vender le še ni je!

Z Bogom, čolnič, z Bogom;
Nada je propala
Sam Bog zna le, koja
Te razbije skala

4.

Za tebój v višavo
Spenjal sem se jasno,
To biló razkošno,
To biló je krasno!

A v najlepši sreči
Smrtonosno zmo
Z neba me podrlo
Je na zemljo črno.

V prahu zdaj se valjam,
Strta so mi krila!
Zgubljen sem, oj zgubljen;
Z Bogom, moja mila!

5.

Noč se že razganja,
Lehko vetrič veje,
A na svetlem vzhodu
Novi dan se smeje.

Vse se vzbuja, giblje,
Vse živo, veselo
Po počitku nočnem
Vrača se na delo.

Idi, idi, delaj,
Ráduj se življenja;
Meni strto srce
Skoraj biti jenja!

Zamejski.

